

1

Josia's zesde levensjaar

Lezen: 2 Kronieken 33:21-24

We gaan ons in dit boekje verdiepen in wat de Bijbel vertelt over het leven van Josia (649/648 - 609 v. Chr.). In dit hoofdstuk maken we voor het eerst kennis met hem. Een prins van nog maar zes jaar is hij, als er in zijn leven twee ingrijpende gebeurtenissen plaatsvinden.

Grootvader Manasse

Allereerst sterft zijn grootvader Manasse (vers 20). Manasse behoort tot de bekendere koningen van Juda. De eerste jaren van zijn regering heeft hij bijzonder goddeloos geleefd. Hij diende de afgoden. Ook hield hij zich bezig met allerlei occulte praktijken. Verder lezen we dat hij de stad Jeruzalem met bloed vervuld heeft.

Dat wil zeggen, dat hij veel onschuldig bloed vergoten heeft (zie 2 Koningen 21:1-18 en 2 Kronieken 33:1-9). De overlevering vertelt dat de profeet Jesaja tijdens zijn regering in een holle boomstam is gelegd en doormidden is gezaagd.

Door een wonder van genade is deze Manasse tot bekering gekomen. Het ontroerende bericht daarover lezen we in 2 Kronieken 33:12-13. Manasse is gevangengenomen en naar Babel gebracht. We lezen in de Bijbel, dat de Heere Manasse daar in de benauwdheid bracht. Manasse vernederde zich toen voor de Heere. Dat wil zeggen: Bij het licht van de Heilige Geest ging hij zien dat hij tegen God gezondigd had, en dat werd hem tot schuld. Manasse heeft mogen erkennen dat hij Gods toorn verdiend had. Hij heeft ook gesmeekt om vergeving. De Heere liet Zich door Manasse 'verbidden'.

Vervolgens mocht Manasse uit gevangenschap terugkeren. In de laatste periode van zijn regering is hij het volk voorgegaan in de dienst van de Heere (vers 13-17). Maar ook aan het voor die tijd betrekkelijk lange leven van Manasse komt een einde. Op zevenenzestigjarige leeftijd sterft hij.

Indrukken

Die gebeurtenis zal een diepe indruk op de kleine Josia hebben gemaakt. De dood is in het paleis van Jeruzalem gekomen. Grootvader is gestorven en zijn lichaam moet begraven worden.

Zo kan de dood op ons ook een diepe indruk maken, juist als die dichtbij komt. Vooral als we beseffen: Sterven betekent God ontmoeten. Heb jij die indrukken ook? Duw ze niet weg en leef er niet overheen. Maar bid of de Heere zo in je hart wil werken, dat je ogen geopend worden voor de diepe oorzaak van de dood.

Vader Amon

In het zesde jaar van Josia gebeurt er nog iets belangrijks. Nu Manasse gestorven is, moet er een nieuwe koning komen in Juda. Het is Josia's vader, Amon, die voor deze taak in aanmer-

king komt. We mogen aannemen dat Amon op de gebruikelijke plechtige wijze tot koning gekroond is. Men heeft Amon gezalfd. En vervolgens kreeg Amon de kroon op het hoofd gezet en de scepter in zijn hand gedrukt. Misschien heeft men hem ook nog wel de wet van de Heere in handen gegeven. En toen dat allemaal gebeurd was, heeft men op de hoorn geblazen en geroepen: 'Leve de koning.'

De verantwoordelijkheid om Juda te regeren rust nu op de schoulers van de jonge Amon. Nog maar tweeëntwintig jaar is hij, als hij koning wordt. Wat voor koning zal hij zijn? Volgens de schrijver van het boek Kronieken zijn er ten diepste maar twee mogelijkheden: of een koning doet wat recht is in de ogen des Heeren, of een koning doet wat kwaad is in de ogen des Heeren. Wat zal van Amon gezegd kunnen worden?

Afgoden

Het eerste antwoord op die vraag vinden we in 2 Kronieken 33:22: 'Hij deed wat kwaad was in de ogen des HEEREN, gelijk als zijn vader Manasse gedaan had; want Amon offerde aan al de gesneden beelden die zijn vader Manasse gemaakt had, en diende ze.'

Amon heeft al de afgoden die zijn vader Manasse vroeger diende, weer opgezocht. Hij herstelt de afgodendienst en buigt zich voor de 'dregoden' van zijn vader Manasse.

Uitdrukkelijk wordt in de Bijbel gezegd, dat dat kwaad is in de ogen des HEEREN. De Heere gunt Zijn eer niet aan de afgoden. Toen, in de tijd van Amon niet. En nu ook niet.

Geen vernedering

De tekst geeft nog een tweede antwoord op de vraag wie Amon was. We lezen ook, dat Amon zich niet voor het aangezicht van de HEERE vernederde, zoals Manasse zich wel vernederd had. Aangrijpend is dat. Amon volgt zijn vader wel in diens zonden, maar niet in diens bekering. Verder lezen we in 2 Kronieken 33:23: 'Maar deze Amon vermenigvuldigde de schuld.' Tegen alle roep-

stemmen in stapelt hij de ene zonde op de andere. En zo maakt hij zich in korte tijd rijp voor Gods oordeel.

Kort daarna breekt de tijd aan dat God komt met Zijn oordeel. Misschien heeft Amon wel gedacht: Beking kan ook nog als ik net zo oud ben als mijn vader Manasse. Maar zo oud is Amon nooit geworden. Na twee jaar wordt Amon gedood. Hier blijkt: God is soeverein. We lezen in vers 24, dat zijn knechten (bedoeld worden zijn hovelingen) een verbintenis tegen hem maakten en hem doodden in het paleis.

Leeg testament

Wat de hovelingen precies voor reden hebben gehad om de koning te doden, is niet helemaal duidelijk. Hadden ze politieke motieven? Of waren ze het oneens met de godsdienstige koers van Amon? Eén ding is duidelijk. Dat de Heere in Zijn wet afkeurt, wat ze hebben gedaan. Ze mochten niet wederrechtelijk doden (Exodus 20:13). Denk ook aan de manier waarop David altijd het leven van Saul geëerbiedigd heeft.

En toch heeft de Heere door de zonde van deze hovelingen heen Zijn oordeel over Amon wel voltrokken. Want voor God had Amon de maat vol gezondigd. De Heere had hem lang genoeg verdragen.

Als het geestelijk testament van Amon geopend wordt, blijkt dat vervolgens leeg te zijn. Niets heeft hij zijn achtjarige zoon nagelaten dan alleen het voorbeeld van een verzondigd leven zonder God. Laten we de vraag stellen aan onszelf: Wat zou er in mijn geestelijk testament staan, als het vandaag geopend werd?

Vragen

1. Lees het gedeelte over de bekering van Josia's grootvader Manasse in 2 Kronieken 33:11-13. Welke lessen liggen daarin opgesloten voor ons vandaag?
2. Wat wordt bedoeld met de uitdrukking dat de Heere Zich liet verbidden? Waar vind je die uitdrukking nog meer in de Bijbel (zoek bijvoorbeeld op gbsdigitaal.nl)? Welke boodschap ligt daarin?
3. Wat is het gevolg als we indrukken van de dood en van de eeuwigheid wegduwen? Zouden we die indrukken ook te hoog kunnen aanslaan? Hoe moeten we ermee omgaan?
4. Door de zonde van de hovelingen heen voltrok de Heere Zijn oordeel over Amon. Hoe is hier de verhouding tussen Gods voorzienige leiding en onze menselijke verantwoordelijkheid?
5. Wat bedoelen we met het feit dat God soeverein is? Hoe zie je dat terug als je het leven van Manasse en Amon met elkaar vergelijkt? Welke houding vraagt dat van ons?